

SRAKA IN MLADIČI.

Basen.

V visokem in gostem grmovju je zgradila sraka svoje gnezdo. Da bi bili mladiči varni pred orlovim očesom, je napravila nad njimi še streho iz dračja.

Srakino veselje je rastlo dan za dnem, čimvečji so bili mladiči. Rada je posedala ob gnezdu in ponosno mahaje z dolgim repom regetala na vse grlo . . .

Nizko nad gnezdo je priplul orel. Strepal je s perutnicama in zvedavo povisel v zraku. Pa se je zaprašil tja, odkoder je bilo čuti regetanje.

Preplašena sraka je zbežala, a mladiči so prišli v orlove kremplje . . .

Vsa dobra dejanja staršev pokvari često njih nepremišljeno govoričenje.

Zvonimir Masle.

V OKTOBRU.

Otrok:

Pred zimo lastovke bežijo . . .
Povejte, mamka, kam letijo!

Mati:

Na jug nesó jih perutnice,
tam vedno sije vesne lice,
tam vedno, sin, dehté cvetice.

Otrok:

Kaj tamkaj vedno pomlad sije?
Kaj tamkaj burja nič ne brije?

Mati:

Tam, sín, je maja doba večna,
pomladi večne doba srečna!
Tja v južni zdaj letijo raj —
na pomlad zopet z domovino
se ljubo vrnejo nazaj.

Otrok:

Oj mamka, če bi perutničke
imeli mi, kot lastavičke,
zleteli bi na južne gaje,
tja daleč z njimi v južne raje! —
Molimo, da nam Bog da perut-
ničke!

Mati:

Oj sinko, lepše perutničke
nam dal bo Bog, kot lastavičke
jih imajo zdaj.
Takrat bo to,
ko nas pokliče v lepši raj,
kakor je zemski južni raj,
Tjagor v nebo.

Bogumil Gorenjko.

